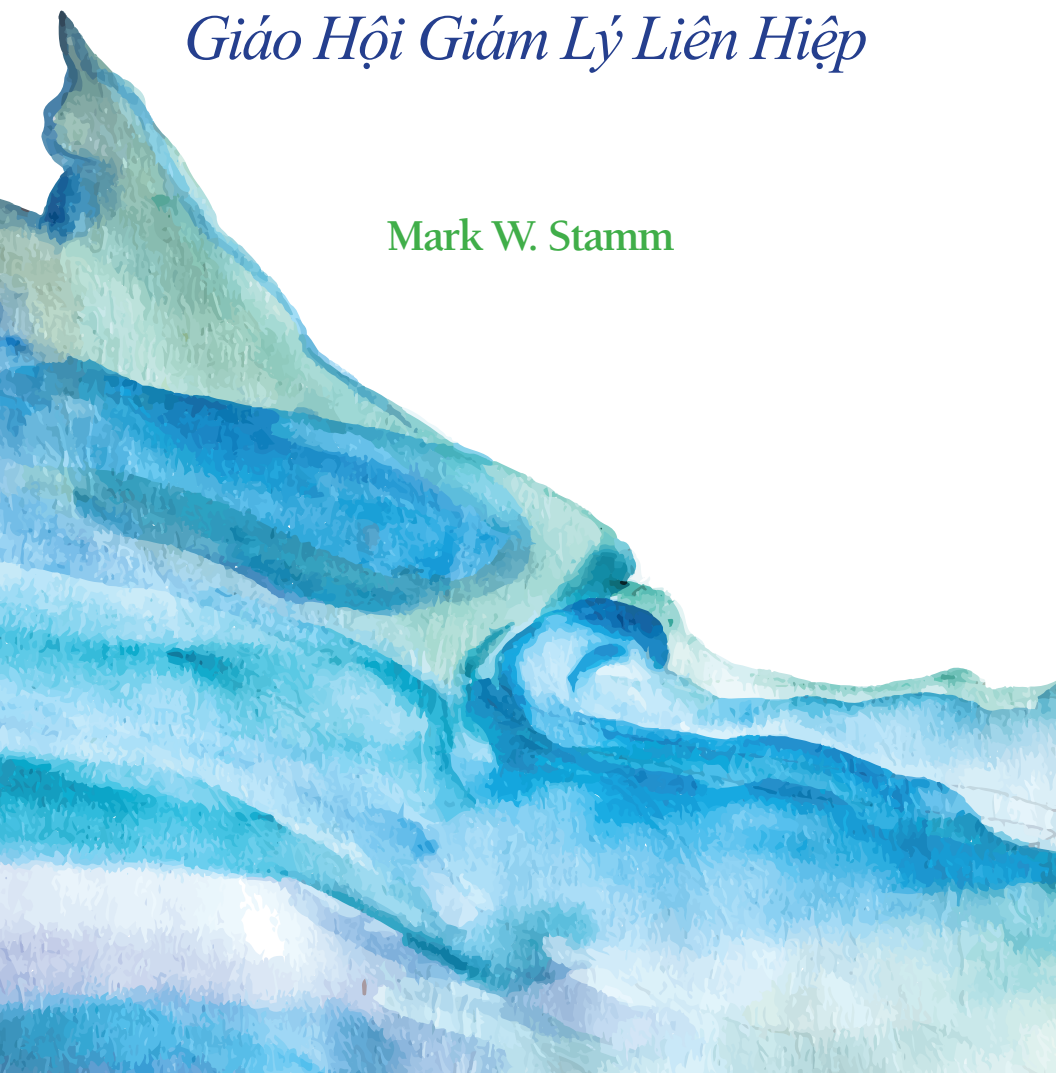

Ý NGHĨA VỀ
Báp-Têm

Của
Giáo Hội Giám Lý Liên Hiệp

Mark W. Stamm

Ý NGHĨA VỀ BÁP-TÊM

Của

Giáo Hội Giám Lý Liên Hiệp

Mark W. Stamm

MỤC LỤC

Giới Thiệu	4
Báp-Têm: Nguồn Gốc Kinh Thánh.....	7
Báp-Têm: Con Đường Cứu Rỗi & Hành Trình Truyền Giáo	11
Bước Vào Dòng Nước Hằng Sống: Nghi Thức Thi Hành Phép Báp-Têm.....	14
<i>Lập Danh Sách Của Quý Vị: Chuẩn Bị Cho Thánh Lễ Báp-Têm</i>	<i>15</i>
Sự Hình Thành Thánh Lễ Trong Trí Tưởng Tượng: Nghi Thức Sử Dụng Nước	18
Báp-Têm Của Ai? Các Vai Trò Khác Nhau Trong Nghi Thức	21
Điều Gì Tiếp Theo? Manh Mối Từ Lịch Sử Và Các Hướng Dẫn Phụng Vụ.....	25
Câu Hỏi Thường Gặp Về Sự Thực Hành Thánh Lễ Báp-Têm Trong Giáo Hội Giám Lý Liên Hiệp	28
Tài Liệu Đọc Thêm	38
Về Tác Giả	39

GIỚI THIỆU

Làm thế nào để chúng ta hiểu được những gì mà Giáo Hội Giám Lý Liên Hiệp (*The United Methodist Church*) đang thực hiện trong Thánh Lễ Báp Têm? Trong phần giới thiệu của “Giao Ước Thánh Lễ Báp-têm I” (*The Baptismal Covenant I*) đã đề cập đến ý nghĩa đó. Mục Sư hay vị truyền đạo sẽ nói:

Anh chị em trong Đấng Christ:

Qua Thánh Lễ Báp-Têm

*chúng ta chính thức được bắt đầu gia nhập vào Hội Thánh Thánh
Khiết của Đấng Christ*

*Chúng ta được kết hợp vào các hành động cứu rỗi của Thiên Chúa
và được tái sinh qua nước và Đức Thánh Linh.*

Tất cả điều này là quà tặng của Thiên Chúa, ban cho chúng ta vô giá.¹

Qua Báp-têm, chúng ta sẽ được tái sinh bởi món quà miễn phí của Thiên Chúa và chúng ta được đem vào trong một gia đình mà được gọi là hội thánh. Giống như hầu hết các gia đình khác, chúng ta sẽ thừa hưởng một câu chuyện mà trong câu chuyện đó sẽ kể về những quyền năng của Thiên Chúa trong thánh kinh. Câu chuyện mà chúng ta được thừa hưởng không

¹ *Sách Giáo Nghi của Giáo Hội Giám Lý Liên Hiệp (The United Methodist Book of Worship)* (Nashville: The United Methodist Publishing House, 1992), 87. (Để biết những thay đổi đối với nghi thức do Đại Hội Tổng Liên 2008 ủy nhiệm, xin hãy xem “New Membership Vows and Ritual (Đã sửa đổi và sửa chữa)” www.umcdiscipleship.org/worship/membership-christian-initiation/new-membership-vows-and-ritual-revised-and-corrected Đã truy cập ngày 15 tháng 8 năm 2016.)

chỉ nói về quá khứ nhưng cũng là một câu chuyện của hiện tại mà trong đó chúng ta được mời gọi và Đức Thánh Linh sẽ đem câu chuyện ấy vào chính trong cuộc đời của chúng ta, ngay tại đây và ngay bây giờ. Qua Báp-têm, chúng ta sẽ trở thành một phần của câu chuyện đang tiếp diễn về ân điển của Thiên Chúa.

Mặc dù, chúng ta nói rằng, “tất cả những thứ này là món quà của Thiên Chúa” nhưng không có nghĩa là ở đó không còn gì để cho chúng ta làm, không có sự kỳ vọng nào ở chúng ta. Một trong những món quà tuyệt vời nhất mà chúng ta có thể cung cấp cho những người chúng ta yêu thương chính là cơ hội để làm một cái gì đó quan trọng, và có thể làm nhiều hơn nữa, chính là cơ hội để đồng hành cùng chúng ta về những nhiệm vụ như vậy. Nghĩa là đồng hành với Chúa. Với ý nghĩ đó, trong giao ước Báp-têm, hội thánh hỏi chúng ta ba câu hỏi để giúp chúng ta lớn lên trong suốt cuộc đời làm môn đồ.

Thay mặt toàn thể Giáo Hội, tôi xin hỏi quý vị:

*Quý vị có bằng lòng từ bỏ những thể lực tâm linh của sự gian ác,
có bằng lòng từ chối các thể lực xấu xa của thế giới này,
và có bằng lòng ăn năn tội lỗi của mình hay không?²*

*Quý vị có bằng lòng chấp nhận sự tự do và sức mạnh mà Chúa ban cho
quý vị*

*để chống lại sự ác, sự bất công và áp bức
dưới bất cứ hình thức nào hay không?³*

*Quý vị có bằng lòng xưng nhận Chúa Giê-xu Christ là Cứu Chúa của
quý vị,*

*cũng như đặt trọn vẹn niềm tin của quý vị vào ân sủng của Ngài,
và hứa sẽ phục vụ Ngài như Chúa của quý vị,
trong sự kết hợp với Giáo hội, mà Đấng Christ đã dành cho
mọi người ở mọi lứa tuổi, mọi quốc gia và mọi chủng tộc hay
không?⁴*

² Sách Giáo Nghi của Giáo Hội Giám Lý Liên Hiệp, 88.

³ Cùng nguồn ở trên.

⁴ Cùng nguồn ở trên.

Đối với mỗi câu hỏi, các ứng cử viên chịu phép Báp-têm và hoặc cùng những người đỡ đầu của họ sẽ trả lời là, “Tôi bằng lòng”. Sự trả lời của chúng ta không chỉ đơn thuần cho nghi thức ngày hôm đó. Đây là sự đáp ứng đầu tiên của chúng ta trong suốt hành trình hợp tác với sự cứu rỗi của Thiên Chúa và ân sủng thánh khiết. Đây cũng là lý do tại sao chúng ta sẽ gặp lại những câu hỏi này trong các trường hợp khác sau này như trong nghi thức xác nhận đức tin (*confirmation*), trong nghi thức tái xác nhận đức tin (*reaffirmation*) về giao ước Báp-têm dành cho toàn thể hội chúng hay cho cá nhân, và trong mỗi lần có một người kết hợp với Hội Thánh qua sự xưng đức tin, bao gồm những tín hữu di chuyển hội viên từ các hệ phái khác như trong sách *Giáo Luật (The Book of Discipline)* đã đề cập.⁵

Theo thời gian, khi chúng ta thực hiện những lời tuyên hứa này, thì chúng ta nên hỏi những câu hỏi cụ thể hơn như: “Ở nơi đâu chúng ta thấy sự xấu xa và bất công được biểu lộ, thậm chí trong cộng đồng của chúng ta và làm thế nào để chúng ta chống lại nó?” Sự ác thường đến một cách tinh tế, nó không mặc một bộ đồ màu đỏ và mang theo một cây chĩa ba. Chúng ta nên tiếp tục hỏi, “Điều gì giống như xưng nhận Chúa Giê-xu Christ là Cứu Chúa và phục vụ Người như Thiên Chúa trong bối cảnh địa phương của chúng ta?” và “Làm sao tôi có thể chấp nhận sự tự do và sức mạnh mà Chúa ban cho tốt hơn tôi đang làm bây giờ?” Một lần nữa, những câu hỏi này có thể định hình sự nhận thức sâu sắc và sự trung tín suốt cuộc đời môn đồ. Tôi đã từng thảo luận về những lời tuyên hứa Báp-têm này và cùng một số ý nghĩa của chúng trong một cuốn sách nhỏ đồng hành trong loạt bài này, *Lời Tuyên Hứa Thành Viên của Chúng Ta trong Giáo Hội Giám Lý Liên Hiệp - (Our Membership Vows in The United Methodist Church)*, và tôi xin giới thiệu nó đến quý vị.⁶

⁵ *Sách Giáo Luật của Giáo Hội Giám Lý Liên Hiệp (The Book of Discipline of the United Methodist Church)*, 2016 (Nashville: The United Methodist Publishing House, 2016), điều 217, trang 157 and điều 225, tr. 160.

⁶ Mark W. Stamm, *Our Membership Vows in The United Methodist Church* (Nashville, Tennessee: Discipleship Resources, 2014). Có sẵn để tải xuống tại <http://www.umcdiscipleship.org/resources/our-membership-vows-in-the-united-methodist-church>. Truy cập ngày 13 tháng 6 năm 2016.

BÁP-TÊM: NGUỒN GỐC KINH THÁNH

Lễ Báp-têm của cơ đốc nhân đầu tiên được diễn ra vào Ngày Lễ Ngũ Tuần. Các môn đồ “đã họp nhau tại một chỗ” mà chờ đợi “điều Cha đã hứa” (Công vụ 1:4, 2:1). Lời hứa đó đã được thực hiện khi Thánh Linh đã đổ trên họ ngày hôm đó. Tràn đầy với Thánh Linh, các môn đồ đã loan báo Phúc Âm bằng nhiều ngôn ngữ, nên tất cả những người hiện diện “đều nghe họ nói những việc quyền năng diệu kỳ của Đức Chúa Trời” (2:11). Biểu hiện này vừa làm kinh ngạc vừa làm bối rối những người nghe và thấy nó, đến mức một số người nghĩ rằng các môn đồ đã say rượu. Không phải thế, Phi-e-rơ đã khẳng định như vậy. Thay vào đó, Thiên Chúa của Y-sơ-ra-ên là đang làm việc ở giữa họ, cùng một Chúa đã hành động trong cuộc sống, trong cái chết và trong sự phục sinh của Chúa Giê-xu Christ. Phi-e-rơ nói “Vậy, xin toàn dân Y-sơ-ra-ên hãy biết chắc chắn rằng Đức Chúa Trời đã lập Đức Giê-xu mà quý vị đã đóng đinh trên thập tự giá làm Chúa Tể và Chúa Cứu Thế.” (Công vụ 2:36, NVB). Lòng đau nhói vì những lời này, thánh giả của Phi-e-rơ đã hỏi ông, “Thưa các anh em, chúng tôi phải làm gì?” và ông đã đáp lại bằng cách kêu gọi họ chịu phép Báp-têm (Công vụ 2: 37-38, BD2011). Cụ thể, ông đã nói với họ như sau:

Hãy ăn năn. Mỗi người trong anh chị em phải chịu Báp-têm trong danh Đức Chúa Jesus Christ để được tha tội, và anh chị em sẽ nhận món quà là Đức Thánh Linh. Vì lời hứa ấy đã dành cho anh chị em, cho con cháu của anh chị em, và cho mọi người ở xa, tức

mọi người mà Chúa, Đức Chúa Trời chúng ta, sẽ gọi.
(Công vụ 2:38-39, BD2011)

Trong lời kêu gọi của Phi-e-rơ về phép báp têm tại Ngày Lễ Ngũ Tuần, chúng ta thấy một mô hình cơ bản những hành động phổ biến đối với các câu chuyện về phép Báp-têm khác trong suốt sách Công vụ.⁷

Điều đầu tiên là lời kêu gọi ăn năn. Danh từ này được dịch từ động từ Hy Lạp *metanoein*, nó có nghĩa là thay đổi một tư duy, một ý thức của một người. Điều này vượt hơn cả cảm giác hối hận hoặc thậm chí cả sự thay đổi một ý tưởng của một người. Nó có nghĩa là làm một bước ngoặt từ cách sống này sang cách khác. Người ta có thể mô tả điều này như là một sự quay lưng 180 độ ngược lại với tội lỗi, xấu xa và tất cả những thứ mà làm giảm đi cuộc sống và ngăn cản hướng nhìn về triều đại của Thiên Chúa.

Điều thứ hai là tắm vào dòng nước của sự tha thứ tội lỗi (Công vụ 2:38). Trong khi chúng ta không có cách nào để biết chính xác nước đã được sử dụng như thế nào, từ ngữ Báp-têm của chúng ta đã được mượn trực tiếp (phiên âm) từ chữ *baptizo* của Hy Lạp, có nghĩa là, theo nghĩa đen, nhúng vào hoặc lao xuống.⁸ Ít nhất, từ vựng này cho thấy việc sử dụng nước một cách hào phóng. Có một nguồn tài liệu cổ xưa khác, *The Didache*, đã kêu gọi thực hiện phép Báp-têm trong dòng nước lạnh đang chảy, mặc dù nếu dòng nước không có sẵn, thì sử dụng nước khác cũng được cho phép. Ngay cả trong bối cảnh của cuối thế kỷ thứ nhất và đầu thế kỷ thứ hai, hình như nhiều hình thức sử dụng nước trong phép Báp-têm đều được chấp nhận.⁹

Thứ ba là lời hứa rằng những người chịu phép Báp-têm sẽ “nhận được món quà là Đức Thánh Linh.” Lời hứa đó không chỉ dành cho những người có mặt, nhưng mà còn cho con cháu của họ và cho “mọi người ở xa, tức mọi người mà Chúa, Đức Chúa Trời chúng ta, sẽ gọi.” (Công vụ 2:38b-39, BD2011). Nếu chúng ta đọc thêm trong sách Công vụ, thì chúng ta sẽ thấy đôi khi con người sẽ được ban cho Đức Thánh Linh trước khi chịu phép báp têm (ví dụ: Công vụ 10:44-48), và đôi khi được ban cho sau phép Báp-têm

⁷ Xem thêm trong Acts 8:26-40, 9:10-19, 10:1-48, 16:11-15, và 16:25-34.

⁸ Arndt, William F. and F. Wilbur Gingrich, *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*. (Chicago and London: The University of Chicago Press, 1957, 1979), 131.

⁹ The Teaching of the Twelve Apostles, Thường được gọi là *The Didache*, Cyril C. Richardson, dịch giả và biên tập viên, *Early Christian Fathers* (New York: Collier Books, 1970), 7:1-4, tr. 174.

(ví dụ, Công vụ 19:1-7). Sự tự do của Đức Thánh Linh ban cho như trên, nghĩa là không có trật tự tuyệt đối nào ở đây. Hãy để những điều này đủ nói rằng phép Báp-têm đặt một người vào trong cộng đồng mà nơi đó Đức Thánh Linh sống phong phú.

Chúng ta sẽ làm gì với lời hứa này đối với trẻ em? Đây là một ngôn ngữ của giao ước. Theo cách hiểu của người Do Thái (Hebraic), một lời hứa đã được thực hiện với một người lãnh đạo trong gia đình thì luôn luôn cũng được áp dụng cho trẻ em (Sáng Thế Ký 12:1-3, 17: 1-14). Ở đây, chúng ta có nền tảng của một nền thần học không những chỉ cho phép làm phép Báp-têm cho trẻ em, nhưng mà một điều thực sự có thể mong đợi được. Đây không phải là một nền thần học mới mẻ, nhưng hơn thế nữa là một nền tảng mà dân sự của sự giao ước đã biết và đã thực hành từ thời đại Áp-ra-ham. Trong khi không có nhân chứng trực tiếp nào trong Tân Ước nói về việc Báp-têm cho trẻ em, tương tự các giả định giao ước được chứng kiến trong việc Báp-têm cho toàn cả gia đình, trong đó sự tin Chúa của người chủ gia đình sẽ dẫn đến việc Báp-têm cho tất cả những người trong nhà, có thể bao gồm trẻ sơ sinh và trẻ nhỏ (Công vụ 16:11-15, 25-34). Một số nhóm cơ đốc nhân không đồng ý với dòng giải thích mà tôi đang diễn tả ở đây, nhưng các nhân chứng quan trọng ở đầu thế kỷ thứ ba cho rằng phép Báp-têm dành cho trẻ em đã xảy ra tốt đẹp trước thời điểm của họ,¹⁰ có nghĩa là ít nhất một số cơ đốc nhân đầu tiên đã có cùng một kết luận với chúng ta. Tuy nhiên, nói một cách đơn giản là không có đường hướng dứt khoát nào để chứng minh hoặc chứng minh ngược lại rằng có một số (hoặc nhiều) cơ đốc nhân trong thế kỷ thứ nhất đã đem con cháu của họ chịu phép Báp-têm.

Đối với chúng ta là những người tiếp tục xây dựng trên sự chứng kiến của các sứ đồ và cơ đốc nhân đầu tiên (Ê-phê-sô 2:20), vấn đề về thi hành các Thánh Lễ - chẳng hạn như việc có nên hay không nên làm phép Báp-têm cho trẻ em – là một suy tư đứng đắn sâu sắc giữa vòng các Hội Thánh, và các hệ phái đã đi đến những kết luận khác nhau về vấn đề này. Tuy nhiên, để rõ ràng, thì riêng cá nhân các vị mục sư hoặc hội chúng không quyết định về những vấn đề như vậy. Thay vào đó, các hệ phái sẽ làm điều đó. Đối

¹⁰ Cùng nguồn ở trên, *The Apostolic Tradition*, 112. Xem tài liệu tham khảo tại the baptism of “the small children.” Xem thêm *Tertullian’s Homily on Baptism*, Ernest Evans, dịch giả và biên tập viên (London: SPCK, 1964), 18, các trang 37 và 39. Tertullian phản đối việc rửa tội cho trẻ em, nhưng sự phản đối của ông đã chứng minh sự tồn tại của thực hành này.

với hệ phái của chúng ta, Giáo Hội Giám Lý Liên Hiệp đã duy trì thực hành phép Báp-têm cho trẻ sơ sinh, trẻ em và những người không thể tự trả lời và Giáo hội đã từng đón nhận một số lợi ích từ quan niệm này mà chúng ta chỉ có thể bắt đầu hiểu bây giờ.

Trong Giáo Hội Giám Lý Liên Hiệp, điều có thể giúp chúng ta suy nghĩ về tất cả những người vừa nhô lên từ bồn nước – dù họ là 50 ngày tuổi hay 50 tuổi, đều là những đứa trẻ trong Đấng Christ, là những cơ đốc nhân mới sinh với nhu cầu cần sự hỗ trợ và nuôi dưỡng của cộng đồng dân Chúa (Giăng 3:1-7, v.v.). Ngược lại, các anh chị em của hệ phái Anabaptist và Baptist đã nhắc nhở chúng ta rằng môn đồ trưởng thành là mục tiêu của mọi thực hành phép Báp-Têm. (Chúng ta đồng ý với họ về mục tiêu đó. Nếu quý vị muốn khám phá về sự thực hành phép Báp-têm cho trẻ em của chúng ta một cách đầy đủ hơn thì xin xem *“Phép Báp-têm, Tìm Hiểu về Quà Tặng của Thiên Chúa”* (Baptism, Understanding God’s Gift) viết bởi L. Edward và Sara Webb Phillips.¹¹)

Kết luận của câu chuyện Ngũ tuần thật kịch tính: “... trong ngày ấy, có độ ba ngàn người thêm vào Hội-thánh” (Công vụ 2:41, VIE1925). Mỗi khi, tôi kể lại câu chuyện này cho các sinh viên của mình, tôi thường dừng lại ở đây và nói một cách hài hước: “Và sau đó tất cả họ đã đi về nhà và đã nói, “thật tuyệt vời và đó là một kinh nghiệm biến đổi trong đạo!”” Mỗi khi, họ chú ý, họ phản đối, nói rằng, “Đó không phải là tất cả những gì đã xảy ra”, vâng họ nói đúng. Những cơ đốc nhân đầu tiên đã trở thành một cộng đồng mới, một cộng đồng mà “chuyên tâm vâng giữ lời dạy của các sứ đồ, giao hảo thân tình với nhau, tham dự lễ bẻ bánh và các buổi nhóm cầu nguyện (Công vụ 2:42, BD2011). Họ là một cộng đồng mà trong đó công việc của Đức Thánh Linh được thể hiện. Họ quan tâm lẫn nhau, chia sẻ cuộc sống của họ trên nhiều giai cấp, và sự chia sẻ đó tuôn chảy, lôi kéo nhiều người khác vào mỗi giao hảo của họ. Các phân đoạn còn lại của sách Công vụ tường thuật tiếp tục về sự tuôn tràn đó và nhờ ân sủng của Thiên Chúa mà chúng ta nhận được trong phép Báp-têm, chúng ta tiếp tục viết về những phân đoạn mới. Người ta tìm thấy ở đây một sự truyền giáo năng động mà chúng ta sẽ khám phá trong phần tiếp theo.

¹¹ L. Edward Phillips và Sara Webb Phillips, *Baptism, Understanding God’s Gift*. (Nashville, Tennessee: Discipleship Resources, 2011)

BÁP-TÊM: CON ĐƯỜNG CỨU RỖI & HÀNH TRÌNH TRUYỀN GIÁO

Người Giám Lý từ lâu đã thảo luận về phép báp-têm trong ý nghĩa của *ordo salutis*, hay là chương trình cứu rỗi (*order of salvation*). Những gốc rễ của mối liên kết mạnh mẽ giữa phép Báp-têm và sự cứu rỗi được tìm thấy trong đoạn kinh văn mà chúng ta vừa xem qua, trong đó Phi-e-rơ đã đề cập đến những người đã tìm kiếm Báp-têm bằng những lời sau: “Các người khá cứu mình thoát khỏi giữa dòng-dối gian-tà này!” (Công vụ 2:40, VIE1925). Vậy, ngay từ đầu, cơ đốc nhân đã tin rằng phép Báp-têm là một phần không thể thiếu trong phương cách mà làm sao Thiên Chúa cứu chúng ta.

Những người theo Wesley đã mô tả *ordo salutis* như là ân điển của Thiên Chúa đang hoạt động để cứu chúng ta theo ba cách. Thứ nhất là “ân điển ban đầu” (*prevenient grace*), đây là ân điển đem chúng ta về bên Chúa và là ân điển thường làm việc trong chúng ta rất từ lâu trước khi chúng ta nhận thức về nó. Thứ hai là “ân điển công bình” (*justifying grace*), đây là hành động của Thiên Chúa mà trong đó chúng ta đi thẳng vào mối quan hệ đứng đắn với Thiên Chúa, trải nghiệm về sự tha thứ tội lỗi và giải thoát khỏi mặc cảm tội lỗi. Thứ ba là “ân điển thánh hóa” (*sanctifying grace*), đây là hành động của Thiên Chúa mà trong đó chúng ta được làm nên thánh khiết, được đem vào tình yêu của Thiên Chúa, vào người lân cận và tất cả sự sáng tạo một cách đậm sâu hơn bao giờ hết. Một số người nói về phép Báp-têm cho trẻ em như một biểu hiện chủ yếu về Thánh Lễ hoặc thậm chí chỉ liên quan đến ân điển ban đầu. Tuy nhiên, thần học của nhóm người Wesley thì kêu

gọi chúng ta hãy xem phép Báp-têm như là một hành động bắt đầu của ân điển công bình (làm sạch chúng ta khỏi tội lỗi) và cũng là những bông hoa đầu tiên của ân điển thánh khiết. Cho nên, chúng ta cần thấy rõ công việc của ân điển cứu rỗi của Thiên Chúa không chỉ đơn thuần là một đường thẳng từ ân điển ban đầu đến ân điển công bình rồi đến ân điển thánh khiết, nhưng còn là một cái gì đó trọn vẹn hơn và năng động hơn. Mặc dù tôi đã là một Cơ đốc nhân trong nhiều năm, Thiên Chúa tiếp tục đem tôi vào mối tương giao ngày càng sâu sắc với Chúa và cam kết với sứ mệnh của Chúa và tiếp tục kết án tôi về tội lỗi và đề nghị hòa giải và tha thứ. Cả hai ân điển ban đầu và thánh khiết, tất cả hiện diện trong phép Báp-têm theo những cách khác nhau, tiếp tục công việc của Báp-têm ngay cả cho những cơ đốc nhân trưởng thành.

Cũng như Giáo Hội Giám Lý Liên Hiệp nghĩ về sự liên quan giữa phép Báp-têm và sự cứu rỗi, di sản thần học của chúng ta không hướng dẫn chúng ta nói chủ yếu về Báp-têm như một sự phân định của “những ai được lên thiên đàng khi họ chết.” John Wesley đã bắt đầu bài giảng của ông với tựa đề “Con Đường Thánh Kinh về Sự Cứu Rỗi” (*The Scripture Way of Salvation*) với những dòng chữ sau đây:

Và, trước tiên, chúng ta hãy hỏi, Sự cứu rỗi là gì? Sự cứu rỗi nói ở đây không phải là những gì thường được hiểu về danh từ đó, về việc lên thiên đàng, về hạnh phúc vĩnh cửu. Nó không phải là con đường lên thiên đàng của linh hồn, mà được Chúa của chúng ta gọi là, “lòng của Áp-ra-ham.” Nó không phải là một phước lành ở phía bên kia cái chết; hoặc, như chúng ta thường nói, ở một thế giới khác. Chính các từ ngữ của văn bản tự nó đã đặt điều này vượt ra ngoài tất cả các câu hỏi: “Bạn đã được cứu.” Nó không phải là một cái gì đó ở một cách xa: nó là một thứ ở hiện tại; một phước lành, nhờ lòng thương xót tự do của Thiên Chúa, giờ đây bạn đang ở trong sở hữu. Không, các từ ngữ có thể được kéo dài một cách thích hợp, “Bạn đã được cứu”: vì vậy ở đây sự cứu rỗi có thể được mở rộng cho toàn bộ công việc của Thiên Chúa, từ buổi sáng bình minh đầu tiên của ân điển trong tâm hồn, cho đến khi nó được hoàn thành trong vinh quang.¹²

¹² John Wesley, “The Scripture Way of Salvation” <http://www.umcmission.org/Find-Resources/John-Wesley-Sermons/Sermon-43-The-Scripture-Way-of-Salvation>. Truy cập ngày 24 tháng 8 năm 2016.

Wesley nói, hành động cứu rỗi của Thiên Chúa, là tất cả những gì Chúa làm để cứu chúng ta, là bắt đầu và chủ yếu trong cuộc sống này. Theo Wesley, Báp-têm là công cụ thông thường của sự công bình của chúng ta.¹³ Danh từ “thông thường” (*ordinary*) có nghĩa là “thường thường” (*regular*) hoặc “bình thường” (*normal*) hoặc “bình thường nhất” (*most usual*). Đối với chúng ta, Báp-têm là nơi bắt đầu sự xưng công bình cho hầu hết chúng ta, và nó là một chắc chắn và là phương tiện nhất định để bắt đầu sự công bình của Thiên Chúa (và cả thánh hóa) làm trong chúng ta. Không loại trừ rằng Thiên Chúa có thể bắt đầu những hành động như vậy trong chúng ta bằng nhiều cách khác nhau.

Cách Wesley và truyền thống Wesleyan hiểu tất cả về điều này là Báp-têm là phương tiện bình thường mà Đức Chúa Trời ban cho chúng ta để tham gia vào cuộc sống riêng và sứ mệnh của Thiên Chúa, cả trong chúng ta và qua chúng tôi, ở đây và làm thế nào. Công vụ đoạn 2 đã nói lên điều này, như chúng ta từng tuyên bố qua phép Báp-têm, “Chúng tôi được kết hợp với quyền năng về sự cứu rỗi của Thiên Chúa.”¹⁴ Báp-têm bắt đầu chúng ta trên con đường trở thành một thành phần của những gì mà Thiên Chúa đang làm trên thế giới.

Bắt đầu với phép Báp-têm của họ, Báp-têm bắt đầu di chuyển đậm sâu vào ân sủng thánh hóa trong cộng đồng với hội thánh cũng là nơi chúng ta được kêu gọi và được trao quyền để chống lại cái ác và không làm tổn hại gì.¹⁵ Lời Chúa và Thánh Lễ cho phép chúng ta phục vụ Đấng Christ như Chúa, làm tất cả những điều tốt đẹp mà chúng ta có thể làm.¹⁶ Chúng ta nhận lời kêu gọi Báp-têm của hội thánh để làm người hòa giải cho thế giới và cũng như tiếp tục sống đậm sâu hơn vào tâm trí của Đấng Christ. Trong cuộc hành hương trọn đời với hội thánh bắt đầu trong phép Báp-têm, chúng ta khám phá nhiều lần rằng mục đích của chúng ta trong cuộc sống là gắn bó sâu sắc với việc hiến thân phục vụ người khác. Trong phép Báp-têm, chúng ta bước vào dòng chảy của nước hằng sống và trong đó chúng ta trải nghiệm, ngay bây giờ, một mùi vị của thiên đàng.

¹³ John Wesley, “On Baptism,” trong *John Wesley*, được chỉnh sửa bởi Albert C. Outler (New York: Oxford University Press, 1964), II.1, tr. 321. Đã thêm nhấn mạnh.

¹⁴ *Sách Giáo Nghi của Giáo Hội Giám Lý Liên Hiệp*, 87.

¹⁵ “Các Quy tắc Chung của Giáo hội Giám lý,” *The Book of Discipline of The United Methodist Church*, 2016 (Nashville: The United Methodist Publishing House, 2016), Điều 104, các trang 78-79.

¹⁶ Cùng nguồn ở trên, tr. 79

BƯỚC VÀO DÒNG NƯỚC HẰNG SỐNG: NGHI THỨC THI HÀNH PHÉP BÁP-TÊM

Chúa Giê-su đã nói với một phụ nữ Samari rằng Ngài có thể ban cho cô ta “nước hằng sống”. Ngài nói rằng, “ai uống nước Ta sẽ cho thì không bao giờ khát nữa.” (Giăng 4:14, VIE2010). Chúa Giê-su nói rằng khi chúng ta nhận được nước hằng sống này, những nhu cầu sâu đậm nhất của chúng ta sẽ được thỏa mãn. Hơn thế nữa, khi đã bắt đầu bước vào dòng chảy của nước hằng sống, chúng ta sẽ trở thành một phần của phước lành của Chúa ban cho thế giới, nghĩa là chúng ta sẽ là những người tham gia vào “mạch nước tuôn ra đến sự sống đời đời.” (Giăng 4:14, BD2011). Trở thành một phần của dòng chảy ân sủng mà làm hài lòng nhiều khao khát sâu đậm nhất của chúng ta, vì Đức Chúa Trời đã tạo ra chúng ta để “hiển minh vì người khác.”¹⁷ Tận hiến là trọng tâm của sự sống của Ba Ngôi Thiên Chúa mà chúng ta đã chịu Báp-têm. Chúng ta cùng một lúc là con người sâu đậm nhất và gần gũi nhất với Chúa khi chúng ta tận hiến cho tình yêu.

Chúng ta làm việc với Thiên Chúa như thế nào để hình thành những con người có lối sống tận hiến này, và trước mắt là làm cách nào để chúng ta thể hiện những giá trị này trong và chung quanh bồn Báp-têm?

Chúng ta hãy bắt đầu bằng cách lập một danh sách.

¹⁷ Xem lời cầu nguyện sau khi Tiệc Thánh, “A Service of Word and Table I,” *Sách giáo Nghi*, 39.

Lập danh sách của quý vị: Chuẩn bị cho Thánh Lễ Báp-têm Hướng Về Mục Tiêu Hoàn Chính

Những người hướng dẫn chương trình thờ phượng tốt cần phải tham dự cả hai việc; những chi tiết của một buổi lễ cũng như mục tiêu mà buổi lễ hướng đến cho chúng ta.¹⁸ Mục đích của sự thực hành của tất cả Cơ đốc nhân là kính Chúa và yêu người lân cận.¹⁹ Mục đích của phép Báp-têm là sự bắt đầu vào tình yêu và công việc cứu rỗi của Thiên Chúa Ba Ngôi được chúng ta biết đến trong Chúa Giê-xu. Buổi lễ Báp-têm có nhiều phần xúc động. Để hướng dẫn buổi lễ với tình yêu mà buổi lễ muốn tìm cách thể hiện, những người hướng dẫn tốt sẽ lập danh sách. Tất cả chúng ta có thể không đồng ý rằng danh sách là tuyệt vời, nhưng chúng ta cần có nó.

Như một người hướng dẫn thờ phượng, và thỉnh thoảng là học giả môn bóng chày²⁰, tôi nghĩ rằng danh sách thực sự tuyệt vời — có lẽ không thú vị bằng ngày khai mạc ở sân bóng, nhưng dù sao cũng thật tuyệt. Ngày khai mạc sẽ nhanh chóng trở nên hỗn loạn nếu không có một danh sách kiểm tra: Những nhân viên giữ xe, tiếp tân và y tế đã được huấn luyện tốt chưa? Những nguồn cung cấp đậu phộng, xúc xích, và các chương trình đã được dự trữ đầy đủ chưa? Tương tự, niềm vui sẽ mất đi mà không cảm nhận vì sao một người có thể quan tâm đến ngày khai mạc quan trọng như vậy; hình như tôi lạc đề (có lẽ).

Đây là danh sách của tôi về những gì chúng ta cần để làm Báp-têm:

- Ứng viên Báp-têm, mục sư cử hành lễ Báp-têm và hội thánh.²¹
- Người bảo trợ/đỡ đầu.²²
- Một số người trong hội chúng giới thiệu ứng viên.²³
- Nơi tổ chức buổi lễ...bao gồm bồn nước (hoặc nguồn nước chảy), kèm theo một nơi để hội chúng tham dự trong sự tương quan với bồn nước.

¹⁸ Xem Rô-ma 10:4.

¹⁹ Xem John Wesley, "The Means of Grace," *The Works of John Wesley*, Bộ I, được chỉnh sửa bởi Albert Outler (Nashville: Abingdon Press, 1984), I.2 (tr. 378), II.2 (tr. 381).

²⁰ Tôi là thành viên của Học Viện Phụng Vụ Bắc Mỹ và Hiệp Hội Nghiên Cứu Bóng Chày Hoa Kỳ.

²¹ "Service of the Baptismal Covenant," các đoạn 1 & 2, *Sách Giáo Nghi của Giáo Hội Giám Lý Liên Hiệp*, tr. 87.

²² Cùng nguồn ở trên, các đoạn 5 & 7, 88.

²³ Cùng nguồn ở trên, đoạn 2, 87.

Người ta cần phải suy nghĩ về khung cảnh tổ chức, để hội chúng có thể tham gia tốt.

- Nước, lý tưởng nhất là nhiều nước. chúng ta cũng có thể dùng các bình để đổ nước vào bồn hoặc đổ trên người ứng viên.²⁴
- Một buổi lễ Báp-têm được thiết lập hoặc một hình thức buổi lễ đã thỏa thuận trước²⁵ — về Giáo Hội Giám Lý Liên Hiệp, một trong những chương trình của Giao ước Báp-têm (Services of the Baptismal Covenant)²⁶ — để khi nghi lễ hoàn thành, rõ ràng là một Thánh Lễ Báp-têm đã xảy ra.

Ngoài ra, chúng ta có thể muốn / cần

- Sự trợ giúp của các vị trí lãnh đạo như các chấp sự, ban nhạc, và người thấp nền.
- Dầu và bình đựng dầu để xức cho các ứng viên chịu báp-têm.²⁷
- Khăn, vì một số người sẽ bị ướt, nhất là ứng viên và mục sư chủ lễ.
- Một cái gì đó để che sàn xung quanh vị trí Báp-têm, để không phải lo lắng về thiệt hại có thể xảy ra do sử dụng nhiều nước.
- Nến, chứng chỉ và các quà lưu niệm thích hợp khác để trao tặng cho những người mới được Báp-têm và hoặc cho những người bảo trợ của họ. (Ví dụ, tại một trong những hội thánh mà tôi từng làm mục sư, nhóm phụ nữ Giám Lý đã làm một cái mền để tặng cho cha mẹ của những đứa trẻ mới được Báp-têm).²⁸

Ngoài sự chuẩn bị về các chi tiết của nghi thức Báp-têm, Giáo hội của chúng ta yêu cầu có những hướng dẫn trước khi làm Báp-têm.²⁹ Quá trình chuẩn bị trước khi Báp-têm không chỉ là sự truyền đạt về tín lý, và còn là sự tổng dượt cho buổi lễ. Việc hình thành về sự chuẩn bị trước thánh lễ

²⁴ Cùng nguồn ở trên, đoạn 10, 90-91.

²⁵ Khi tôi tranh luận với các sinh viên của mình đến từ các nhà thờ có nguồn gốc tự do, ngay cả các nhà thờ của họ cũng đã thiết lập các hình thức nghi lễ, mặc dù các tiêu chuẩn đánh giá bắt buộc có thể không được viết trong một cuốn sách. Trong những trường hợp đó, người ta có thể không phát hiện ra những ranh giới đó nằm ở đâu cho đến khi người ta vượt qua chúng.

²⁶ *Sách Giáo Luật*, 2016. Điều 1113.3. “Nghi lễ của Giáo hội được bao hàm trong *The United Methodist Hymnal* (1989), *The United Methodist Book of Worship* (1992), *Mil Voces Para Celebrar: Himnario Metodista* (1996), và *Come Let Us Worship: The Korean-English United Methodist Hymnal* (2000).”

²⁷ “Service of the Baptismal Covenant,” điều 11a, 91.

²⁸ Cùng nguồn ở trên, điều 11c & d, *Sách Giáo Nghi*, 91.

²⁹ *Sách Giáo Luật*, 2016, điều 226.1.

Báp-têm nên bao gồm sự thảo luận với những người đỡ đầu về mỗi lời hứa nguyện trong thánh lễ Báp-têm và cách làm thế nào để buổi lễ hướng chúng ta đến đời sống ân sủng và kỷ luật mà Đức Chúa Trời kêu gọi đến cộng đồng của những người đã được Báp-têm. Sự chuẩn bị cũng nên bao gồm những lời cầu nguyện với các ứng viên và người đỡ đầu trong các cuộc họp và những lời cầu nguyện của hội thánh trong những giờ thờ phượng trong suốt thời gian chuẩn bị nhằm ủng hộ nguyện vọng thực hiện phép Báp-têm. Chúng ta làm tất cả những điều này để chúng ta có thể phối hợp với Ân điển của Đức Chúa Trời và không cản trở công việc của Đức Thánh Linh. Nên nhớ, những kỳ vọng và những nguyện vọng như vậy xin đừng thêm vào ân sủng. Đúng hơn, hình thức kỷ luật tự nó là sự biểu hiện của ân điển của Đức Chúa Trời, một phần của Đức Chúa Trời đang hành động trong và qua cộng đồng Báp-têm. Chúng ta tin tưởng ân sủng là một sự mầu nhiệm. Điều này nằm ngoài tầm hiểu biết của chúng ta. Chúng ta cũng tin rằng ân sủng có một hình dạng năng lực. Đối với chúng ta, hình dạng đó được mô tả trong lời hứa nguyện Báp-têm và trong các Quy tắc Chung (General Rules) sẽ hướng chúng ta đến một cuộc sống tránh bị tổn hại, làm tất cả những điều tốt đẹp mà chúng ta có thể, và tham gia vào phương tiện của ân sủng.³⁰

³⁰ “The General Rules of the Methodist Church,” Giáo Luật 2016, điều 104, các trang 77-80.

SỰ HÌNH THÀNH THÁNH LỄ TRONG TRÍ TUỞNG TƯỢNG: NGHI THỨC SỬ DỤNG NƯỚC

Vào ngày lễ Báp-têm, hội thánh nhóm lại và kêu gọi các ứng viên và người đỡ đầu bước lên phía trước. Hội thánh kiểm tra họ qua các câu hỏi về lễ Báp-têm đã được đề cập ở phần trên. Người đỡ đầu và các ứng viên công bố Bài Tín Điều Các Sứ Đồ cùng với hội thánh. Tiếp theo là Lời Tạ ơn về Nước và tiến hành lễ Báp-têm.³¹ Mỗi khi hội thánh nhóm lại cho Thánh Lễ Báp-têm, được sự hướng dẫn bởi một mục sư thực thụ “nhân danh Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Linh,”³² nghĩa là chúng ta đã dâng phép Báp-têm mà được công nhận bởi Giáo Hội Giám Lý Liên Hiệp và bởi đa số Cơ đốc nhân trên khắp thế giới. Vậy thì, khi tôi khuyến khích sử dụng rộng rãi nước,³³ thì hãy yên tâm rằng tôi không trở thành người Báp-tít. Hơn nữa, những anh chị em Công giáo hiện nay thường xây dựng bồn Báp-têm ở nơi thờ phượng của họ, điều này thực sự được khuyến khích làm như vậy cho bất kỳ công trình xây cất nơi thờ phượng mới. Theo cách tương tự, tôi không gợi ý rằng những người Giám lý trở thành người Công giáo. Khi tôi ủng hộ việc sử dụng nước một cách rộng rãi trong lễ Báp-têm, nghĩa là tôi đang tìm cách giúp hình thành một suy nghĩ sâu xa về một thánh lễ giữa

³¹ *Sách Giáo Nghi*, 87-91.

³² Nghi lễ chính thức của Giám Lý Liên Hiệp không cho phép sử dụng bất kỳ công thức Báp-Têm nào khác.

³³ Xem cuộc thảo luận trong cuốn sách của tôi *Sacraments and Discipleship, Understanding Baptism and the Lord's Supper in a United Methodist Context* (Ashland, TN: OSL Publications, 2013, xuất bản ban đầu bởi Discipleship Resources in 2001), 63-66.

vòng người Giám Lý Liên Hiệp.

Để đạt được điều đó, hãy cân nhắc việc cử hành phép Báp-têm giống như một sự tắm rửa thật sự, và không phải như thể chúng ta sợ ai đó bị ướt. Nói về bồn nước, hình dáng nó càng lớn càng tốt, ngay cả với kích thước đủ để cử hành phép Báp-têm bằng cách dìm mình dưới nước. Với kích thước đó, người ta cũng có thể dùng nó để thực hành phép Báp-têm bằng cách đổ nước trên đầu, và cũng đủ để một người có thể đứng trong bồn để cử hành Báp-têm cho một đứa trẻ. Và, bồn đựng nước của quý vị tối thiểu phải có chậu đủ lớn để chứa được một đứa trẻ ba tháng tuổi trong bồn nước. Bồn/chậu đựng nước Báp-têm nên được lớn hơn đáng kể so với cỡ đĩa kẹo hoặc chén rửa tay³⁴ mà đôi khi người ta có thấy. Tại sao vậy? Hãy cân nhắc rằng hầu hết chúng ta không sử dụng chén rửa tay thường xuyên, nhưng chúng ta tắm thường xuyên. Khi mà lễ Báp-têm mà chúng ta cử hành trông giống như một lần tắm, và sau đó là hàng ngày của chúng ta việc tắm rửa có thể nhắc nhở chúng ta về công việc nhân từ của Đức Chúa Trời bắt đầu bằng phép Báp-têm và tiếp tục cho đến ngày nay.

Hãy cân nhắc việc đổ nước theo cách mà hội chúng có thể nhìn thấy, và không có nhạc đệm, vì vậy mọi người có thể nghe thấy tiếng nước rơi.³⁵ Hãy dành thời gian với hành động này. Dành tất cả thời gian mọi người cần để suy ngẫm. Nếu có một số nước tràn ra sàn, điều đó cũng có thể tốt, nhắc nhở chúng ta rằng chúng ta không thể kiểm soát Chúa Thánh Linh. Nhìn và nghe thấy tiếng nước rơi có thể hình thành một Thánh Lễ trong trí tưởng tượng, dẫn đến ý nghĩa là tất cả dòng nước sẽ nhắc nhở chúng ta về hành động ân sủng của Đức Chúa Trời trên thế giới.

Trong nhà nguyện Perkins tại Đại học Southern Methodist, bồn Báp-têm của chúng tôi là một cái chậu bằng đồng nghe như mưa trên mái nhà mỗi khi có nước đổ vào đó. Âm thanh đó đã liên kết tôi với một số ký ức quan trọng.

Tư thất đầu tiên mà vợ chồng tôi đã từng sống có một bồn chứa nước. Chúng tôi phát hiện ra điều này vào ngày cha mẹ tôi giúp chúng tôi dọn

³⁴ Nói về sự mô tả của chén rửa tay, tôi đã mắc nợ với L. Edward Phillips' thảo luận trong *Baptism in The United Methodist Church, A Companion DVD* về "By Water and the Spirit." (Nashville, Tennessee: United Methodist Communications, 2007).

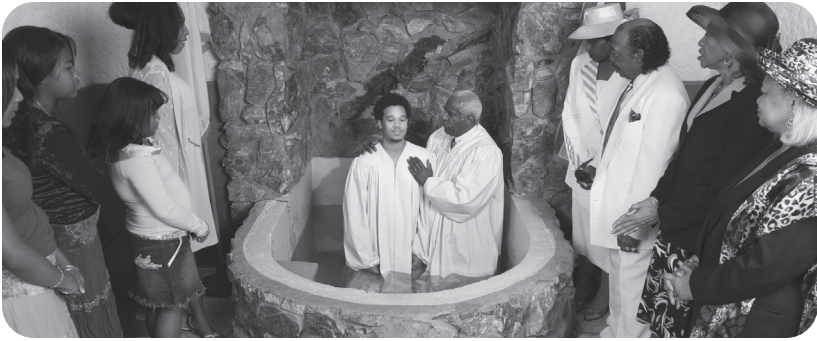
³⁵ *Sách Giáo Nghi*, đoạn 10, 90.

nhà. Nó không giống như bồn chứa, tôi đã từng hỏi mẹ tôi, “Vây, cái này là gì?” Trước ngày đó, chỉ ba tháng sau khi sinh nhật lần thứ hai mươi hai của tôi. giống như hầu hết những người Mỹ đã sống ở các thị trấn và thành phố cho suốt cuộc đời của họ. Tôi đã đoán rằng khi một người mở vòi của bồn chứa nước, thì một cách đơn giản là nước sẽ tràn ra như thể từ một nguồn không đáy. Nghe câu hỏi của tôi, mẹ tôi đã trả lời: “Này con, có một bồn chứa nước có nghĩa là nếu trời không mưa, thì con sẽ không có nước.”

Ngày hôm đó, tôi đã học được một điều mà phần lớn thế giới đã biết là về mối tương quan giữa mưa và nước mà chúng ta dự trữ sử dụng. Tôi đã học bài học này một lần nữa khi tôi sống ở phía bắc của tiểu bang Texas, nơi đô thị ngày càng tăng dân số và các chu kỳ hạn hán trong lịch sử có thể thu hẹp các hồ chứa nước của chúng ta một cách đáng sợ. Với những kinh nghiệm đó, tôi thường tìm thấy những âm thanh mưa rơi trên mái nhà đã làm tôi thoải mái vô cùng, bởi vì nó nhắc tôi về sự cung cấp ân cần của Đức Chúa Trời, về ân điển được bày tỏ trong và xung quanh bồn Báp-têm. Tôi cảm thấy mình khó chịu mỗi khi nghe các nhà khí tượng trên truyền hình và những người khác gọi mưa là “thời tiết xấu”, mặc dầu thông thường thì mưa không tệ như vậy. Thậm chí khi mưa quá nhiều dẫn đến lũ lụt, nhưng lũ lụt cũng có thể là một lời nhắc nhở đáng kể về sự xét phạt của Đức Chúa Trời (Sáng thế ký 6-9, Xuất Ê-díp-tô-ký 14-15), thực tế thiên nhiên, giống như Đức Thánh Linh, rất hoang dã và cuối cùng nằm ngoài tầm kiểm soát của chúng ta. Tốt nhất chúng ta có thể làm với thiên nhiên là nhận biết sâu xa các cách thức của thiên nhiên và cố gắng hợp tác — trong bảo tồn, trong kiểm soát ngập lụt, trong tất cả cuộc sống.

Việc sử dụng rộng rãi nguồn nước tại bồn Báp-têm có thể định hình trí tưởng tượng của chúng ta theo thời gian, chúng ta hãy thực hiện tác phẩm nghệ thuật này nhiều như chính những dòng nước này đã từng rơi trên đá của các hang động và hẻm núi. Nó đáp ứng mục đích của lời thỉnh cầu cổ từ *Sách Cầu Nguyện Chung*: “Lạy Chúa, xin mở đôi mắt của tất cả mọi người để xem bàn tay nhân từ của Chúa trong mọi công việc của Chúa, và vui mừng trong toàn bộ tạo vật của Chúa, họ có thể tôn vinh Ngài với lòng chân thành của họ, và có thể là những người quản lý trung tín của những phước lành của Ngài.”³⁶

³⁶ *The Book of Common Prayer* (New York: The Church Hymnal Corporation, 1979), 329.

BÁP-TÊM CỦA AI? CÁC VAI TRÒ KHÁC NHAU TRONG NGHI THỨC

Chúng ta phản bội một sự hiểu lầm khi chúng ta thảo luận về các Thánh Lễ như thể chúng chỉ là công việc của các mục sư đã được phong chức. Không nghi ngờ, theo truyền thống của chúng ta, các mục sư sẽ chủ tọa tại các Thánh Lễ. “Chủ tọa” ngụ ý là những người tham gia khác. “Chủ tọa tại” chỉ ra vai trò của mục sư là giúp toàn bộ tập thể làm việc tốt. Với tư cách chủ tọa, mục sư kiểm tra các ứng viên, hướng dẫn lời cầu nguyện về dòng nước báp-têm, và thực hành những dòng nước cùng với phương thức thánh lễ báp-têm.³⁷ Trong mỗi hành động này, hội thánh cũng có những lời đáp ứng. Hội chúng cũng được kiểm tra và đáp lại bằng một cam kết hỗ trợ cho các ứng viên. Hội chúng tham gia với các ứng viên và những người đỡ đầu để tuyên xưng niềm tin Cơ đốc trong bài Tín Điều Các Sứ đồ. Hội chúng đáp ứng tại một số điểm của lời cầu nguyện về dòng nước Báp-têm và cùng cất tiếng “Amen” khi kết thúc lời cầu nguyện. Hội chúng cũng đáp ứng lời Amen khác sau khi mục sư nói phương thức báp-têm.³⁸ Vì vậy, toàn thể hội chúng là một thành phần rất tích cực trong nghi thức báp-têm.

Và còn nữa. Việc Nghi thức về Giao ước Báp-têm sẽ đề cập đến một số vai trò ngoài vai trò của mục sư. Chúng ta đã từng thảo luận về một số điều này

³⁷ *Sách Giáo Nghi của Giáo Hội Giám Lý Liên Hiệp*, các đoạn 4, 10-11, 88, 90-91.

³⁸ *Sách Giáo Nghi của Giáo Hội Giám Lý Liên Hiệp*, đoạn 11, 91.

ở những chương trước, nhưng chúng ta sẽ thảo luận chi tiết hơn ở chương này. Đặc biệt là:

- “Một đại diện của hội thánh giới thiệu các ứng viên ...”³⁹ Cách thực hành tốt nhất, người giới thiệu sẽ là người biết về ứng viên (và / hoặc các người đỡ đầu) và đã từng giúp họ trong hành trình đức tin của họ. Ở đây chúng ta thấy một quỹ đạo từ giao ước Báp-têm cho đến sự vượt ra khỏi chính nghi thức Báp-têm.
- Người đỡ đầu cho các ứng viên, cho cả những người không thể lên tiếng nói về bản thân họ, chẳng hạn chủ yếu là các em thiếu nhi và những người hoàn cảnh tương tự.⁴⁰ Người đỡ đầu cũng phải là những người biết ứng viên và giúp đỡ ứng viên trong hành trình đức tin của họ.
- Một lãnh đạo từ tín hữu có thể hướng dẫn ở phần giới thiệu (§1), ở phần kêu gọi hội thánh tuyên xưng đức tin của mình (§9), và đổ nước vào bồn Báp-têm cho Thánh Lễ Báp-têm (§10).

Các vai trò khác không được liệt kê cụ thể trong buổi lễ, nhưng có thể được suy ra. Ví dụ:

- Một chấp sự (*deacon*) có thể hoạt động như “người đảm trách buổi lễ” xung quanh bồn Báp-têm, phối hợp tất cả những người và việc làm khác nhau cần phải diễn ra ở đó để người chủ lễ có thể tập trung về việc hướng dẫn các lời cầu nguyện và các hành động nghi lễ của lễ báp-têm.
- Một trưởng ban hát có thể hướng dẫn các lời hát đáp ứng trong nghi thức về dòng nước Báp-têm.⁴¹ Người này có thể hướng dẫn các bài hát của hội chúng được sử dụng trong buổi lễ, trong lúc những người tiến đến gần bồn Báp-têm hoặc lúc lễ Báp-têm vừa hoàn thành. Các bài Thánh Ca ví dụ như: “Hãy Đưa Đến Dòng Nước,” (*Take Me to the Water*)⁴² “Nước, Dòng Sông, Thánh Linh, Ân Điển,” (*Water, River, Spirit, Grace*)⁴³ “Alleluia,”⁴⁴ “Đây Là Lối Vào Cửa Thánh Linh Bầy

³⁹ Sách Giáo Nghi của Giáo Hội Giám Lý Liên Hiệp, đoạn 3, 87

⁴⁰ Sách Giáo Nghi của Giáo Hội Giám Lý Liên Hiệp, các đoạn 5 & 7, 88.

⁴¹ “Baptismal Covenant Musical Responses,” *The United Methodist Hymnal* (Nashville, Tennessee: The United Methodist Publishing House, 1989), 53-54.

⁴² Tâm linh người Mỹ gốc Phi, *Worship and Song* (Nashville: Abingdon Press, 2011), 3165.

⁴³ Thomas H. Troeger (1987), *The Faith We Sing* (Nashville: Abingdon Press, 2000), 2253.

⁴⁴ Jerry Sinclair (1972), *UMH*, 186.

Giờ,” (*This is the Spirit’s Entry Now*)⁴⁵ và “Bạn Hãy Đặt Trên Đấng Christ,” (*You Have Put on Christ*)⁴⁶ và một số Thánh Ca khác nữa.

- Một chấp sự, một người thấp nển hoặc phụ tá mục sư có thể đứng ở bồn Báp-têm bên cạnh mục sư, cầm sách mục vụ để vị mục sư có thể rảnh tay cử hành nghi thức Tạ Ơn về dòng nước Báp-têm.
- Một chấp sự, một người thấp nển hoặc phụ tá mục sư cũng có thể mang khăn cho người mới được nhận Báp-têm, và cũng cho người chủ lễ, và (nếu muốn) mang dầu xức đến cho mục sư.
- Nếu nhà thờ cho quần áo mới, nển hoặc những điều nhắc nhở khác của Thánh Lễ Báp-têm tặng cho những người mới được nhận Báp-têm và những người bảo trợ của họ, thì đại diện của hội thánh có thể trình bày những tặng phẩm này.

Khi một nhà thờ địa phương hiểu những vai trò khác nhau này và sử dụng nó tốt, thì hội thánh đó đã thể hiện chức thầy tế lễ của tất cả các tín đồ⁴⁷ và họ tốt hơn có thể hình dung chức thầy tế lễ đó như thế nào trong việc làm của họ vượt qua sự nhóm lại vào ngày Chúa Nhật. Có lẽ không có điều gì có thể diễn tả sự năng động này hơn ngoài những dòng chữ hòa hợp với lời cầu nguyện của mục sư dâng cho Chúa Thánh Linh:

Ngay sau khi thực hiện với nước Báp-têm xong, vị mục sư sẽ đặt tay lên đầu ứng viên và cầu khẩn hành động của Đức Thánh Linh. Những người khác, bao gồm cả các thành viên trong gia đình ứng viên, có thể tham gia với mục sư trong hành động này...⁴⁸
(nhấn mạnh thêm)

Hãy tưởng tượng nếu có đầy đủ ý định của những hướng dẫn phụng vụ đó. Trước khi cầu nguyện, mục sư có thể dừng lại và thúc giục hội chúng để tham gia vào hành động này. Những người đứng gần bồn Báp-têm nhất có thể đặt tay lên ứng viên, lên (các) người đỡ đầu, hoặc trên mục sư. Những người khác có thể đặt một đưa tay lên những người ngay trước mặt họ, hoặc họ có thể gơ tay ra như lời chúc lành. Sau khi mời tất cả mọi người

⁴⁵ Thomas E. Herbranson (1972), *UMH*, 608.

⁴⁶ ICEL (1969), *UMH*, 609.

⁴⁷ Xem 1 Cô-rinh-tô 12, nhất là trong các câu 12-13 và 1 Phi-e-rơ 2:1-10, nhất là trong các câu 9-10.

⁴⁸ *Sách Giáo Nghi*, đoạn 11, 91.

cùng tham dự vào phần cầu nguyện, thì ngay sau đó mục sư sẽ nhìn thẳng vào người mới được nhận Báp-têm và nói rằng:

*Đức Thánh Linh đang hoạt động trong quý vị,
được sinh ra nhờ nước và Thánh Linh,
quý vị có thể là một môn đồ trung tín của Chúa Giê-xu Christ.*⁴⁹

Như phần đã đề cập trước, tất cả những người có mặt sau đó sẽ nói “Amen.” Như là sự tham gia đầy đủ của hội chúng sẽ thể hiện sự chung trách nhiệm mà chúng ta đối với mỗi anh chị em của mình trong Đấng Christ. Nếu hành động nghi lễ này được thực hành nhiều lần, thực tế của nó có thể chìm sâu vào cốt tủy của chúng ta.

⁴⁹ Sách Giáo Nghi, đoạn 11, 91.

ĐIỀU GÌ TIẾP THEO? MANH MỐI TỪ LỊCH SỬ VÀ CÁC HƯỚNG DẪN PHỤNG VỤ

Ý nghĩa thường được tiết lộ trong ngữ cảnh, và đó là trường hợp với Báp-têm — mà theo đó sẽ giúp chúng ta hiểu ý nghĩa của Báp-têm và chính Báp-têm có thể dẫn chúng ta đến một nơi. Việc đặt tay cầu nguyện, được mô tả ở phần trên, là một cử chỉ có nguồn gốc sâu xa trong Kinh thánh, được sử dụng từ lâu như để ủy thác những người dâng cuộc đời cho mục vụ (ví dụ: Dân số ký 27:18, Phục truyền luật lệ ký 34:9, Công vụ 9:17, I Ti-mô-thê 4:14).⁵⁰ Trong khi chúng ta quen thuộc nhìn thấy hành động đặt tay cầu nguyện trong các buổi lễ phong chức, thì hành động này còn có một lịch sử sâu sắc trong các buổi lễ Báp-têm và xác nhận đức tin (*confirmation*). Tất nhiên, nghi lễ Giám Lý khẳng định việc xác nhận đức tin như là một phần mở rộng của Giao ước Báp-têm (*the Baptismal Covenant*).⁵¹ Chúng ta cũng có thể thực hiện việc đặt tay tại đám cưới,⁵² và tại nhiều buổi lễ Cơ Đốc cam kết khác nhau.⁵³ Bất cứ khi nào, việc đặt tay hướng chúng ta về sứ mệnh của mình, “được sinh ra qua dòng nước và Thánh Linh, anh em có thể sống như một môn đồ trung tín của Chúa Giê-xu Christ.”⁵⁴ Ôn gọi Cơ đốc có

⁵⁰ “Laying on of Hands,” *The New Interpreter’s Dictionary of the Bible*, Quyển 3 (Nashville: Abingdon Press, 2008), 615.

⁵¹ *Sách Giáo Nghi*, đoạn 12, 92.

⁵² “The Service of Christian Marriage I,” *Sách Giáo Nghi*, 122.

⁵³ “An Order for Commitment to Christian Service,” *Sách Giáo Nghi*, 591.

⁵⁴ *Sách Giáo Nghi*, đoạn 12c., 92.

thể có nhiều hình thức, nhưng một hình thức chung cho tất cả những người chịu Báp-têm là lời mời gọi cầu nguyện cho thể giới. Như chúng ta thấy trong Công Vụ Các Sứ Đồ và trong các văn bản Cơ Đốc cổ đại, giống như Lời Xưng Tội Đầu Tiên (First Apology) của Justin Martyr vào thế kỷ thứ hai, điều đầu tiên mọi người đã làm sau Báp-têm là tham gia cộng đồng với những lời cầu nguyện của họ.⁵⁵ Ở đây, việc “tiếp theo là gì?” là nói về sự kêu gọi này để hòa giải thể giới bằng những lời cầu nguyện, và quan trọng hơn, với những lời cầu nguyện được thể hiện trong các công việc của bàn tay và bàn chân của chúng ta.⁵⁶

Một manh mối thứ hai về “Tiếp theo là gì?” nằm trong các hướng dẫn phụng vụ cuối cùng của các nghi thức của giao ước Báp-têm. Trong đó nói rằng,

Các buổi lễ của Giao Ước Báp-têm dẫn đến sự cử hành Tiệc Thánh, mà trong đó sự kết hợp của các thành viên mới với thân thể của Đấng Christ là sự thể hiện đầy đủ nhất. Các thành viên mới, kể cả trẻ em, có thể mang bánh và chén đến bàn thờ của Chúa, nhận bánh và chén trước và sau đó phụ giúp trong việc ban Tiệc Thánh.⁵⁷

Vì vậy, Tiệc Thánh liên quan đến lễ Báp-têm, và thực ra là sự lặp lại một phần của các nghi thức Cơ Đốc Ban Đầu. Bản hướng dẫn phụng vụ này không nên đọc như vấn đề của “ai sẽ làm gì ...”, vì điều này sẽ một lần nữa đóng khung câu hỏi về lợi ích cá nhân hoặc quyền lực của một người. Một lần nữa, tốt nhất là đọc nó qua một lăng kính truyền giáo. Là những người trong cộng đồng dân Chúa và với Chúa Giê-xu Christ, chúng ta được kêu gọi cho tạ ơn, và hơn thế nữa, cho đời sống phụng vụ. Chúng ta nhận được thân và huyết của Đấng Christ “để chúng ta có thể cho thể gian thân thể của Đấng Christ, và được cứu chuộc bởi huyết của Ngài.”⁵⁸

⁵⁵ *The First Apology of Justin Martyr, in The Ante-Nicene Fathers, Translations of the Writings of the Fathers down to A.D. 325*, ed. Alexander Roberts and James Donaldson, quyển 1 (Grand Rapids: Eerdmans, n.d.) chương 65, tr. 185.

⁵⁶ Đối với một cuộc thảo luận dài về các động lực này, xem Mark W. Stamm, *Devoting Ourselves to the Prayers, A Baptismal Theology for the Church's Intercessory Work* (Nashville, Tennessee: Discipleship Ministries, 2014).

⁵⁷ “The Baptismal Covenant I,” đoạn 16. <https://www.umcdiscipleship.org/resources/the-baptismal-covenant-i>

⁵⁸ *Sách Giáo Nghi*, 38

Một lần nữa, phép Báp-têm cứu chúng ta, nhưng không phải theo cách cá nhân hóa một cách nghiêm ngặt mà một số người đã dạy hoặc đã tin. Thông qua Giao Ước Báp-têm và cộng đồng đức tin, Đức Chúa Trời đã kéo chúng ta ra khỏi mối ưu tư với nhu cầu và số phận của chúng ta, đồng thời cho chúng ta một vị trí trong sự chương trình của Đức Chúa Trời: ban phước cho thế giới và kêu gọi thế giới đến với công lý và tình yêu. Hơn thường xuyên hơn không, chúng ta sẽ khám phá ra ý thức về mục đích và hướng đi của cuộc đời mình khi chúng ta tham gia sứ mệnh đó cùng với nhau.

CÂU HỎI THƯỜNG GẶP VỀ SỰ THỰC HÀNH THÁNH LỄ BÁP-TÊM TRONG GIÁO HỘI GIÁM LÝ LIÊN HIỆP

H. *Sách Giáo Luật của Giáo Hội Giám lý Liên Hiệp kêu gọi chúng ta hướng dẫn các ứng viên chịu phép Báp-têm và / hoặc người bảo trợ của họ.⁵⁹ Làm thế nào chúng ta nên hiểu về yêu cầu này?*

D. Được cho là có ích khi các ứng viên, người bảo trợ và các mục sư đều biết khi nào cần tiến tới, đứng ở đâu, nói gì và làm gì. Giống như một đám cưới, một buổi diễn tập có thể là một ý tưởng tốt. Tuy nhiên, lưu ý rằng trong bối cảnh Cơ Đốc cổ đại, lễ Báp-têm đầu tiên xảy ra với một ứng viên tự chứng kiến chính mình. Tôi không ủng hộ việc quay lại thực hành sự kiện ban đầu đó, nhưng điều này gợi ý cho chúng ta một định nghĩa rộng hơn cho sự “hướng dẫn”. Trong giáo lý căn bản thời cổ đại, những người được chuẩn bị cho lễ Báp-têm bằng cách chìm mình sâu trong thánh kinh và các người bảo trợ của họ sẽ hướng dẫn họ làm sao tiếp nhận Lời Chúa và sống đạo để đáp ứng lại những Lời Chúa đó.

Tôi cũng không ủng hộ việc quay trở lại giáo lý cổ xưa đó, vì nó có thể kéo dài ba năm hoặc hơn trước khi cử hành lễ Báp-têm.⁶⁰ Tuy nhiên, chúng ta sẽ làm tốt khi nghĩ về sự hướng dẫn như những người

⁵⁹ *Sách Giáo Luật*, 2016, các điều 216.1.a-b, và 226.1.

⁶⁰ Bradshaw, Johnson, và Phillips, *The Apostolic Tradition*, 17:1-2, tr. 96.

Wesleyans vẫn thường làm, giống như một quá trình hình thành tâm linh hơn và ít giống như một lớp giảng / thảo luận. Trong mô hình này, sự hướng dẫn trước khi Báp-têm sẽ giống như buổi họp mặt của người Giám Lý, nhưng không phải là một lớp học theo ngôn ngữ mà những người đương thời thường sử dụng, đúng hơn, là một sự học việc trong vai trò môn đồ Cơ đốc. Quay trở lại sự tương tự đám cưới, hãy lưu ý sự khác biệt rõ ràng giữa buổi tổng duyệt đám cưới và các buổi tư vấn dự bị hôn nhân. Nhiệm vụ của tư vấn dự bị hôn nhân là giúp hai vợ chồng hình dung đời sống vợ chồng chung sống như một gia đình Cơ Đốc. Trong một số các phương pháp tư vấn dự bị hôn nhân tốt nhất, công việc đó được thực hiện trong số một nhóm thuần tập của một số cặp đôi sắp cưới, với sự cố vấn của những cặp vợ chồng nhiều kinh nghiệm.

Hãy tưởng tượng việc đào tạo trước khi Báp-têm được sắp xếp theo cách tương tự, có lẽ trong suốt Mùa Chay tìm cách hướng lễ Báp-têm vào Lễ Phục sinh hoặc trong mùa Phục sinh. Nếu hội chúng đủ lớn, có nhiều nhóm dự bị Báp-têm có thể được thành lập, thì có thể một trong những người đỡ đầu dành cho các ứng viên trẻ em và có thể một người đỡ đầu khác dành cho các ứng viên thanh niên và / hoặc người lớn. Họ có thể đọc Kinh Thánh dưới ánh sáng của các câu hỏi cổ về lễ báp-têm, chẳng hạn, “Làm thế nào để phân đoạn Kinh Thánh này nói lên sự ác, và làm sao chúng ta nghe được sự kêu gọi của Đức Chúa Trời để chống lại sự ác đó?”⁶¹ Người ta có thể tìm thấy những mô hình của Giám Lý Liên Hiệp về công việc xây dựng như vậy cũng giống như mô hình từ các hệ phái anh em.⁶² Các Mục sư và chấp sự sẽ cần phải giám sát công việc như vậy, nhưng cũng như với các nhóm Giao Ước Môn Đồ Hóa (*Covenant Discipleship*), nhóm lãnh đạo chính sẽ đến từ những tín hữu đã cam kết.

H. *Nếu có một người không bị bắt buộc đáp ứng về lời mời môn đồ hóa trước công chúng, thì chúng ta có nên làm Báp-têm cho họ ngay vào lúc đó không?*

D. *Mặc dù những buổi lễ Báp-têm như vậy có thể khá kịch tính, nhưng tôi không nghĩ rằng đây là phương pháp tốt nhất, bởi vì hai lý do chính. Lý*

⁶¹ So sánh *Sách Giáo Nghi*, đoạn 4, tr. 88.

⁶² Xem “For Further Reading,” Benedict, Bushofsky *et al.*, và Edie.

do thứ nhất, dựa vào câu hỏi trước đó, thì yêu cầu này có vẻ là điều hiển nhiên. Bất chấp làm thế nào chúng ta có thể hiểu những yêu cầu của giáo luật để hướng dẫn ứng viên, một vài từ ngữ vội vàng thì thăm giữa người trả lời và mục sư hầu như khó mà đầy đủ. Trong thực tế với nhiều giả định về Cơ đốc giáo vẫn phổ biến trong xã hội Mỹ, chúng ta có thể dễ dàng quên rằng việc lãnh nhận phép Báp-têm liên quan đến một cam kết quan trọng và sâu đậm. Chịu phép báp-têm trong sự chết của Đức Chúa Jesus Christ (Rô-ma 6: 3-4) đòi hỏi phải chết đi bản thân mình, có thể đến mức độ của sự từ bỏ đạo, và ít nhất là sự chấp nhận về sự kỳ quặc và khó tính của những người được Thiên Chúa chào đón vào hội thánh. Mỗi khi, chúng ta giới thiệu các em thiếu nhi để chịu phép báp-têm, thì chúng ta đang tình nguyện cho các em cùng một cách sống đầy thử thách. Để mượn thêm ngôn ngữ từ nghi thức hôn nhân cổ, “Do đó, không được tiến vào một cách không cẩn thận.”⁶³ Ít nhất, một cuộc trò chuyện riêng tư nên được tổ chức trong thời gian mà những vấn đề này có thể được đề cập.

Sự quan tâm lớn thứ hai về việc Báp-têm vội vàng. Trong trường hợp của một người họ hàng xa lạ đang đứng trong thánh đường, không có cách nào để xác định xem người ấy đã được Báp-têm trước đây chưa và không có thời gian để bàn luận tại sao điều đó quan trọng với chúng ta. Nếu người đó đã được Báp-têm, thì sẽ không cần thời gian để bàn luận về sự thay thế các nghi lễ.

Vì vậy, chúng ta nên làm gì khi mọi người đáp lại lời mời để làm môn đồ của Chúa? Chúng ta nên chào đón họ với sự vui mừng và cầu nguyện cho họ. Chúng ta nên chỉ định một người tư vấn tâm linh là người sẽ tiếp tục cuộc trò chuyện với họ, và có thể sẽ đưa đến lễ Báp-têm trong tương lai gần.

H. Việc xác nhận đức tin (confirmation) đã liên quan đến phép Báp-têm như thế nào? Có cần thiết không?

⁶³ “A Service of Christian Marriage II, *Sách Giáo Nghi*, 129. Ngôn ngữ có tính cách hướng dẫn/không hướng dẫn được bắt nguồn sâu xa từ truyền thống trong sách cầu nguyện tiếng Anh được thừa kế bởi Giáo Hội Giám Lý Liên Hiệp, ngày sản xuất của sách *The Book of Common Prayer* (1549). http://justus.anglican.org/resources/bcp/1549/Marriage_1549.htm Truy cập ngày 23 tháng 6 năm 2016.

D. Từ ngữ “xác nhận đức tin” (*confirmation*) là một bổ sung tương đối muộn trong ngôn ngữ dành cho các nghi lễ chính thức trong vòng người Giám Lý tại Mỹ, lần đầu tiên xuất hiện trong quyển *Sách Thờ Phụng dành cho Hội Thánh và Gia đình* (*the Book of Worship for Church and Home*) (1964).⁶⁴ Mặc dù tương đối mới đối với giáo hội Giám Lý Liên Hiệp, nhưng trong bản thảo của sách *Báp-têm và Thánh Linh* được phát hành trong tứ niên 1988-1992 đã kêu gọi loại bỏ phần “xác nhận đức tin” này, nhưng đề nghị này đã gặp rất nhiều sự chống đối. Do đó, sự xác nhận đức tin vẫn là một phần trong nghi thức của chúng ta, được hiểu là “lời khẳng định công khai đầu tiên về sự chấp nhận của một người về ân điển trong phép Báp-têm và sự thừa nhận của người đó về ân sủng bởi đức tin.”⁶⁵ Do đó, nghi thức xác nhận đức tin trở thành phương tiện mà một người đầu tiên trở thành một thành viên chính thức trong Giáo hội Giám lý Liên Hiệp.

Lưu ý rằng chúng ta thực hành xác nhận bằng cách sử dụng một biến thể gần giống của lời cầu nguyện sau Báp-têm của chúng ta với việc đặt tay ngay sau lễ Báp-têm (xem phần thảo luận trước đó). Tại nghi thức xác nhận đức tin, chúng ta cũng đặt tay với lời cầu nguyện,

*Đức Thánh Linh làm việc trong quý vị,
Quý vị đã được sinh ra bởi nước và Thánh Linh,
Quý vị có thể sống như một môn đồ trung tín của Chúa
Jesus Christ.*⁶⁶

Điều đó theo sau việc có thể sử dụng nước như “một dấu hiệu không thể được hiểu là báp têm,” như một mục sư đã nói, “Hãy nhớ phép báp têm của quý vị và hãy biết ơn.”⁶⁷ Như vậy, sự xác nhận đức tin có liên quan đến phép báp têm, như là một sự củng cố nền tảng về món quà báp têm.⁶⁸ Theo giáo luật của chúng ta, theo nghĩa nghiêm ngặt nhất, thì sự xác nhận đức tin là sự hữu ích, cần thiết như là nền tảng căn bản dành cho những thành viên.

⁶⁴ “The Order for Confirmation and Reception into the Church,” *The Book of Worship for Church and Home* (Nashville: The Methodist Publishing House, 1964), 12-14.

⁶⁵ “By Water and the Spirit: A United Methodist Understanding of Baptism,” *The Book of Resolutions of The United Methodist Church* 2016 (Nashville: The United Methodist Publishing House, 2016), 721.

⁶⁶ *Sách Giáo Nghi*, đoạn 12, 92.

⁶⁷ Cùng nguồn ở trên.

⁶⁸ *Resolutions* 2016, 721.

H. “Hãy nhớ đến phép báp têm của quý vị và hãy biết ơn” có nghĩa là gì?

Đ. Như với tất cả những suy nghĩ của chúng ta về các Thánh Lễ, chúng ta cần phải vượt xa hơn những ký ức cá nhân. Chẳng hạn, tôi có thể nhớ lại trận cầu bóng chày tại sân nhà của đội Baltimore Orioles trước đội Texas Rangers vào đầu tháng 4 năm 1985 đã khai mạc trễ bởi vì bão tuyết. Chiều hôm đó, khi Charlie Hough của đội Rangers đã đạt được mức thứ tám và Eddie Murray của Orioles đã thắng trong hai ván ở vị trí cuối hiệp thứ tám. Tôi đã ngồi cùng với bố vợ và hai mục sư đồng nghiệp, kể cả vị mục sư làm lễ cưới cho chúng tôi và làm phép Báp-têm cho đứa con đầu lòng của chúng tôi. Mặc dầu, chúng tôi đã mặc áo khoác mùa đông, nhưng tôi nghĩ tôi có thể bị chết cứng. Tôi luôn nhớ về ngày hôm đó. Tuy nhiên, mỗi khi nhà thờ nói, “Hãy nhớ lại lễ Báp-têm của quý vị và hãy biết ơn”, thì sự ghi nhớ này sẽ không giống như kiểu ghi nhớ của tôi về trận cầu khi xưa. Đối với những người trong chúng ta đã làm Báp-têm trong thời thơ ấu, thì không thể nhớ lễ Báp-têm của mình theo cách đó.

Do đó, cụm từ ngữ: “Hãy nhớ lễ Báp-têm của quý vị,” không phải là ngôn ngữ của sự hồi tưởng, mà là sự ghi nhớ (*anamnesis*), một gốc chữ Hy Lạp mà chúng ta thường dịch trong câu, “Hãy làm điều này để nhớ đến ta.”⁶⁹ Cụm từ đó cũng xuất hiện trong các sách phúc âm và lễ Tiệc Thánh nhằm kêu gọi chúng ta không phải hồi tưởng lại hình ảnh của Bữa Tiệc Biệt Ly, nhưng mà để chúng ta ghi nhớ tất cả những gì Đức Chúa Trời đã làm cho chúng ta qua Đấng Christ. Chúng ta có thể ghi nhớ điều này một phần vì chúng ta đã nghe qua Kinh thánh. Tại Thánh Lễ Tiệc Thánh, việc chúng ta tham gia vào lời cầu nguyện mà chúng ta dâng lên và trong sự lãnh nhận món quà là bánh và rượu đã làm cho sự ghi nhớ đó trở nên hiệu quả hơn đối với chúng ta. Cho nên, cụm từ: “Hãy nhớ lễ Báp-têm của quý vị” cũng nên được hiểu theo cách tương tự, và có thể nghĩ về cụm từ này như, “Hãy nhớ rằng quý vị đã được báp têm”. Khi làm như vậy, chúng ta ghi nhớ nhiều hơn về câu chuyện của những hành động cứu rỗi của Đức Chúa Trời trong lịch sử và càng nhiều hơn về gia đình lớn mà trong đó cuộc đời chúng ta đã được bắt đầu bởi Nước và Thánh Linh. Thật vậy, món quà của Đức Chúa Trời về một phép báp

⁶⁹ Lu-ca 22:19 và 1 Cô-rinh-tô 11:24-25. Cũng xem trong *Sách Giáo Nghi*, 37-38.

tên⁷⁰ được ban tặng cho toàn thể giới, cho Hội Thánh, và cuối cùng, qua Hội Thánh, đến với từng cá nhân chúng ta.

H. *Các hướng dẫn phụng vụ dành cho sự tái xác nhận (reaffirmation) về giao ước Báp-têm cho biết rằng, “Nước có thể được sử dụng theo nhiều cách mà không thể giải thích là phép Báp-têm.”⁷¹ Làm thế nào để người ta tuân theo các hướng dẫn phụng vụ này? Điều gì được cho phép và điều gì không?*

D. Các hướng dẫn phụng vụ này được viết ra để đóng cửa về con đường dẫn đến lễ Báp-têm lần nữa. Tại sao đây là điều cần thiết? Chúng ta nên nhớ rằng các Thánh Lễ là dấu hiệu của những hành động được hỗ trợ và giải thích bằng lời nói. Cả lời nói và hành động đều quan trọng, nhưng hành động còn quan trọng hơn thế nữa. Do đó, việc đưa một người đến hồ bơi - hoặc thậm chí đến dòng sông Jordan – rồi chìm họ xuống nước và nói rằng: “Đây chỉ là sự tái xác nhận đức tin, và ‘Hãy nhớ phép Báp-têm của quý vị và hãy biết ơn’” là điều không trung thực, dễ gây nhầm lẫn. Bản hướng dẫn phụng vụ này chống lại hình ảnh trên, một cách chủ yếu, “Xin đừng làm một nghi thức Báp-têm và sau đó gọi nó là một cái gì đó khác.”

Vậy, điều gì *nên* được thực hiện? Tôi tin chắc rằng việc đề cao các hướng dẫn phụng vụ này chủ yếu là vấn đề của lương tâm mục vụ, được thực hành cùng với sự cam kết tiếp tục học hỏi về ý nghĩa của phép Báp-têm. Cho nên, khi quý vị và ban soạn thảo chương trình thờ phượng nên xem xét lại sau khi cử hành nghi thức tái xác nhận về giao ước Báp-têm, thì hãy tự hỏi bản thân mình đã giữ đúng tinh thần các hướng dẫn phụng vụ một cách trung thực chưa, hay là quý vị đã thực hiện một Thánh lễ Báp-têm lần nữa hay đã làm điều gì đó gần giống với nó, bằng một tên khác? Nếu quý vị đang thực hiện điều thứ hai, thì xin hãy dừng lại. Trong phần tiếp theo, tôi sẽ thảo luận về lý do tại sao chúng ta cần tránh thực hiện Báp-têm lần hai.

⁷⁰ Ê-phê-sô 4:5 và cụm từ trong bài tín điều Nicene, “We acknowledge one baptism for the forgiveness of.” *UMH*, 880.

⁷¹ *Sách Giáo Nghi*, đoạn 12, 92.

Về phần tôi, khi tôi chủ lễ buổi tái xác nhận về giao ước Báp-têm, tôi đã quyết định rằng tôi sẽ không trực tiếp sử dụng nước cho các cá nhân. Điều đó, đối với tôi, quá gần với lễ Báp-têm. Vì vậy, tôi làm nhiều cách khác nhau. Trong một buổi lễ gần đây tại Perkins, tôi rải một ít nước về phía mọi người, không lo nghĩ là nước sẽ trúng hay trượt ai. Sau đó, tôi đứng sang một bên và mời hội chúng sử dụng nước nếu họ thấy phù hợp. Tôi đề nghị rằng, họ có thể chạm vào nước, làm dấu thập tự trên trán của họ. Vấn đề là họ kiểm soát những gì họ đã làm và tôi không phải là trung tâm của hành động nghi lễ. Họ mới là trung tâm.

H. *Tại sao lễ Báp-têm lại lần nữa là một nan đề, thậm chí là một hành vi phạm tội?*⁷² *Tại sao chúng ta từ chối nó?*

Đ. Hội thánh của chúng ta khẳng định rằng phép Báp-têm “(đem chúng ta) vào Hội Thánh của Đấng Christ...(kết hợp) chúng ta vào các hành động Thánh của Đức Chúa Trời về sự cứu rỗi.”⁷³ Qua đó, Đức Chúa Trời lập giao ước với chúng ta, đem chúng ta vào dân của giao ước, một hành động thiêng liêng mà không thể bị thu hồi. Sách “Bối Nước và Thánh Linh” khẳng định,

*Tuyên bố rằng phép báp têm là không thể lặp lại dựa trên sự trung tín bền vững của Đức Chúa Trời. Sáng kiến của Đức Chúa Trời đã thiết lập giao ước ân điển khi chúng ta được kết hợp trong phép Báp-têm...Chúng ta có thể sống lơ là hoặc bất chấp giao ước đó, nhưng chúng ta không thể tiêu diệt tình yêu thương của Đức Chúa Trời dành cho chúng ta.*⁷⁴

Hội thánh từ lâu đã nhấn mạnh rằng sự ăn năn là điều cần thiết đối với những người bỏ quên giao ước với Đức Chúa Trời, chứ không phải là làm Báp-têm lại lần nữa.⁷⁵ Lời hứa của Đức Chúa Trời vẫn còn hiện hữu. Phần lớn những gì chúng ta làm với tư cách là Cơ đốc nhân (*đọc Kinh Thánh và rao giảng, cầu nguyện, hy vọng về một thế giới công bình và*

⁷² Sách Giáo Nghi 2016, điều 341.7

⁷³ Sách Giáo Nghi, đoạn 1, 87.

⁷⁴ Resolutions 2016, 718-19.

⁷⁵ Cùng nguồn ở trên. Cũng xem Article XII “Of Sin After Justification,” Discipline 2016, điều 104, tr. 68. Lưu ý rằng Methodist Article XII theo sau Anglican Article XVI “Of Sin After Baptism” từng từ ngữ một, ngoại trừ điều đó trước đây “justification” được thay thế cho “baptism.” BCP 1979, 870.

tất cả các Thánh Lễ) đều dựa vào đức tin nơi Đức Chúa Trời của giao ước, tức là Đức Chúa Trời. Đấng đã hành động để cứu nhân loại sẽ tiếp tục làm như vậy. Cho nên, khi Cơ đốc nhân làm phép Báp-têm lại, là chúng ta đã làm suy yếu niềm tin vào một Đức Chúa Trời đáng tin cậy.

Không có giáo hội chính thống nào cho phép làm Báp-têm lại, mặc dù một số người có thể phản đối tuyên bố đó. Ví dụ, vào thế kỷ thứ mười sáu, những người theo chủ nghĩa Anabaptists (nghĩa đen là “những người làm Báp-têm lại”) đã từ bỏ triệt để thực hành Báp-têm cho trẻ em, do đó khiến cả người Công giáo và những người cải cách ôn hòa, bao gồm cả những bậc tiền bối Anh giáo khinh miệt. Tuy nhiên, thật không công bằng khi gọi họ là “những kẻ làm Báp-têm lại”, vì theo cách hiểu của họ về nhà thờ, lễ Báp-têm cho trẻ em hoàn toàn không phải là lễ Báp-têm. Như chúng tôi đã nói, những vấn đề như vậy được phân biệt rõ ràng trong các hệ phái, chứ không phải bởi các cá nhân trong các hệ phái đó. Những người Giám Lý tham gia với đại đa số Cơ đốc nhân trên thế giới khi chúng ta nhấn mạnh vào tính hợp lệ của tất cả các phép Báp-têm được thực hiện đúng cách bằng nước nhân danh Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Linh. Và do đó, chúng ta không nên làm Báp-têm lại khi một người được Báp-têm lúc nhỏ và có kinh nghiệm hoán cải khi trưởng thành, hoặc vì bất kỳ lý do nào khác.

Như chúng ta đã lưu ý trong cuộc thảo luận của chúng ta về các hướng dẫn phụng vụ cuối cùng, chúng ta rất nhớ mối liên hệ hữu cơ giữa phép Báp-têm và sự tham gia Tiệc Thánh.⁷⁶ Như đã xảy ra kể từ ngày đầu tiên của Hội Thánh Chúa, Tiệc Thánh hoàn thành các nghi thức Cơ đốc giáo khởi đầu và thực sự, nó là phần có thể lặp lại. Mỗi lần chúng ta tham dự Tiệc Thánh và lãnh nhận thân thể và huyết của Chúa Giê-xu, thì chúng ta ngày càng được lôi cuốn sâu hơn vào ân sủng mà chúng ta đã lãnh nhận lần đầu tiên trong phép Báp-têm. Do đó, với việc thực hành Thánh Lễ tiệc Thánh một cách mạnh mẽ, sẽ ít bị cám dỗ về sự làm Báp-têm lại.

H. Báp-têm liên quan như thế nào đến các nghi thức khác, như Lễ Phong Chức, Lễ Hôn phối Cơ đốc và Tang lễ?

⁷⁶ Sách Giáo Nghi, đoạn 16, 94.

D. Các nghi lễ dành cho Giáo Vụ Phong chức của Giáo hội Giám lý Liên Hiệp là nghi lễ (nghi thức phong chức). Nó được sử dụng cho việc phong chức các truyền đạo và mục sư, ủy nhiệm những người chuẩn bị cho việc thụ phong làm truyền đạo và mục sư, và để thánh hiến các giám mục. Xin lưu ý rằng những buổi lễ này luôn bắt đầu bằng việc tái xác nhận về Giao ước Báp-têm và công nhận chức vụ chung của chúng ta, do đó khẳng định rằng tất cả các chức vụ, tín hữu và các mục sư, đều bắt nguồn từ ân sủng và sự kêu gọi của phép Báp-têm.⁷⁷

Một liên kết tương tự được thể hiện trong nghi lễ hôn nhân của chúng ta, trong đó các đôi vợ chồng được buộc phải tuyên bố ý định của họ

*để kết hợp với nhau
qua ân điển của Chúa Giê-xu Christ,
Đấng kêu gọi quý vị kết hợp với chính Ngài
như đã được thừa nhận trong phép Báp-têm của quý vị.*⁷⁸

Vì vậy, đối với các đôi vợ chồng Cơ đốc, hôn nhân được đóng khung như một biểu hiện của môn đồ hóa bắt nguồn từ một căn tính chung là phép Báp-têm.

Tuy nhiên, không nơi nào có mối liên hệ với căn cước Báp-têm rõ ràng hơn trong “chương trình Tang lễ”. Nó bắt đầu bằng những từ ngữ được nói ra trong khi chiếc khăn trùm (pall) được đặt trên quan tài:

*Đấng Christ đã tiêu diệt sự chết của chúng ta.
Đấng Christ đã phục hồi sự sống của chúng ta.
Đấng Christ sẽ trở lại trong vinh quang.
Như trong phép Báp-têm, (Tên người mất) đưa vào Đấng Christ,
để trong Đấng Christ, (Tên người mất) được mặc lấy sự vinh
hiển...*⁷⁹

Pall — một tấm vải dài, màu trắng, thường được thêu hình thập tự — có ý định gọi lên một bộ quần áo Báp-têm. Vì vậy, sau đó, được mặc trang

⁷⁷ “Các nghi lễ dành cho các Mục Vụ trong Giáo Hội Giám Lý Liên Hiệp, 2013- 2016, Như đã được phê duyệt và được sửa đổi thêm để phù hợp với các quyết định của Đại Hội Tổng Liên 2012” (Được soạn bởi The General Board of Discipleship, The General Board of Higher Education and Ministry and The General Commission on Christian Unity and Inter-religious Concerns cùng cộng tác với Hội đồng Giám mục,” 61.

⁷⁸ “A Service of Christian Marriage I,” *Sách giáo Nghi*, 117.

⁷⁹ “A Service of Death and Resurrection,” *Sách giáo Nghi*, 141.

phục Báp-têm, các anh chị em đã qua đời của chúng ta được hộ tống vào nhà thờ, giống như ngày các anh chị em ấy đã được cha mẹ hoặc người bảo trợ đi kèm vào ngày làm lễ Báp-têm khi xưa. Ý định rõ ràng đối với những người có khuynh hướng nhận thức nó. Ân điển của Đức Chúa Trời ban cho chúng ta trong và qua phép Báp-têm lôi kéo chúng ta đến nhà thờ ngay từ đầu, uốn nắn chúng ta để phục vụ trong suốt cuộc đời, và cũng chính ân sủng đó, nhà thờ đưa chúng ta xuống mồ, tuyên dương chúng ta với Chúa “một cách chắc chắn và niềm hy vọng được sống lại để sống đời đời qua Chúa Giê-xu Christ, Chúa chúng ta.”⁸⁰

⁸⁰ *Sách giáo Nghi*, 141.

TÀI LIỆU ĐỌC THÊM

Benedict, Daniel T., Jr. *Come to the Waters: Baptism and our Ministry of Welcoming Seekers and Making Disciples*. Nashville: Discipleship Resources, 1996.

Bushofsky, Dennis, Suzanne Burke, and Richard Rouse, editors. *Go Make Disciples, An Invitation to Baptismal Living*. Minneapolis: Augsburg Fortress, 2012.

Edie, Fred P. *Book, Bath, Table, and Time: Christian Worship as Source and Resource for Youth Ministry*. Cleveland: The Pilgrim Press, 2007.

Felton, Gayle Carlton. *This Gift of Water: The Practice and Theology of Baptism Among Methodists in America*. Nashville: Abingdon Press, 1992.

Johnson, Maxwell E. *The Rites of Christian Initiation, Their Evolution and Interpretation*. Collegeville, Minnesota: The Liturgical Press, 1999.

Lathrop, Gordon W. *Holy Things, A Liturgical Theology*. Minneapolis: Fortress Press, 1993, 1998.

Stamm, Mark W. *Devoting Ourselves to the Prayers, A Baptismal Theology for the Church's Intercessory Work*. Nashville: Discipleship Ministries, 2014

Stamm, Mark W. *Sacraments and Discipleship, Understanding Baptism and the Lord's Supper in a United Methodist Context*. Nashville: Discipleship Resources, 2001. (Updated edition available from OSL Publications, 2013).

Stookey, Laurence Hull. *Baptism, Christ's Act in the Church*. Nashville: Abingdon Press, 1982.

VỀ TÁC GIẢ

Mark W. Stamm lấy bằng Tiến sĩ Thần học tại Đại học Boston và là Giáo sư về Sự thờ phượng Cơ đốc tại Trường Thần học Perkins (Perkins School of Theology), Đại học Southern Methodist.

Tiến sĩ Stamm là một mục sư thực thụ (Elder) của Giáo Hội Giám Lý Liên Hiệp và là thành viên của Giáo phận North Texas.

DISCIPLESHIP MINISTRIES

The United Methodist Church

1908 Grand Avenue
Nashville, TN 37212
UMCdiscipleship.org
877.899.2780
info@UMCdiscipleship.org

COM1005